Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 3 (736) * joi 21 ianuarie 1960 * 8 pagini 30 bani

Să ne cunoaștem ținutul natal

- O cetate regăsită
- Pe urmele lui Pintea Viteazu
- Sub ochii noștri

Mai întîi, despre ce cetate e vorba? Despre una uitată și de vreme, și de oameni. Zidurile-i, altădată falnice, zăceau ascunse în țărînă. Toate acestea pînă într-o zi cînd, înarmați cu tîrnăcoape și lopeți, au venit pionierii băimăreni. Aflînd de pe la bătrîni despre cetate, au pornit în căutarea ei. La locul „presupus" au săpat o zi întreagă, dar de găsit n-au găsit nimic.

— Ce tot căutăm, nu vedeți că săpăm degeaba? a spus careva.

Membrii cercului micilor istorici de la Școala de 7 ani din Valea Borcutului nu s-au lăsat. Și iată că cetatea a ieșit la iveală. Și așa, într-o bună zi, micii istorici, împreună cu obiectele găsite, s-au înființat la Muzeul regional. Iar tovarășii de la muzeu au stabilit că pionierii descoperiseră o cetate datînd de pe la sfîrșitul secolului al XII-lea.

— Forma cetății, aceste cuie forjate, săgețile de perforat, toate unelte de minerit, — au spus specialiștii — ne dovedesc că încă cu sute de ani în urmă, strămoșii noștri se ocupau pe aceste meleaguri tot de minerit.

*

„Pistoale scoteau / Și tare pușcau, / Oamenii se înfricau / Și să-nspăimîntau. / Pinte-ai domolea, / Grăindu-le-așa: / Fiți, săteni, pe pace, / Nimic nu v-om face! / Noi avem cu domnii, / Care-s ca dimonii..."

— Așa grăia Pintea despre nesățioșii de boieri.

— Mai spune, maică.

— Și se mai zice, povestea bătrîna Ștefania Covacs pionierilor, că odată, Pintea, era hăituit de jandarmi. Cum tocmai ajunsese la o prăpastie s-a lăsat în jos pe... coada securii. Legenda spune că asta s-a întîmplat la „Creasta Cocoșului".

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 8, cu limba de predare maghiară, au mers și la Ferentz Geza și la alți bătrîni. Legendele auzite le-au adunat într-o „Culegere" și în vară au pornit pe urmele lui Pintea Viteazu. Au fost și la „Creasta Cocoșului" și la izvorul lui Pintea, unde se spune că era o apă care-i dădea puteri să lupte mai aprig împotriva boierilor.

*

„Baia Mare ieri și astăzi". Așa a fost intitulată adunarea de detașament a pionierilor din clasa a IV-a și a V-a de la Școala de 7 ani nr. 1. Pregătirile le-au început însă, la fabrica de sticlă din Poiana Codrului. Au privit în jur. Au văzut muncitorii lucrînd în halate albe, aer curat, condițiile de lucru bune.

In alte zile pionierii au vizitat minele „Petre Gheorghe" și „Săsari", Intreprinderea locală „Crișana", Atelierele Centrale. S-au dus și pe șantierele noilor construcții.

— Aici vor fi noile blocuri muncitorești, le-a explicat tovarășul inginer al șantierului.

Apartamente frumoase cu gaz metan... Sub ochii noștri crește un oraș nou!

Despre toate acestea, despre foarte multe alte lucruri frumoase pionierii au discutat la consfătuirea pe oraș a celor care au participat la concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal". Baia Mare crește și înflorește, iar pionierii, tinerii cetățeni ai orașului, îi cercetează trecutul, prezentul și-i întrezăresc viitorul.

GETA COSTIN

Știri

● Cu banii primiți de pe produsele obținute pe lotul experimental, pionierii Școlii de 7 ani nr. 1 din Tg. Ocna, și-au făcut Camera pionierilor mai frumoasă. Cu banii rămași vor cumpăra puieți ce vor fi plantați în curtea școlii. Puieții vor fi dați în primire pionierilor mici din clasa a III-a care-i vor îngriji pînă la terminarea celor 7 clase elementare.

● „Buni la învățătură și în activitățile patriotice", așa este socotit detașamentul 4 al școlii medii din Segarcea. El a primit drapelul de fruntaș pe unitate. Pionierii unității au predat pe data de 21 decembrie, 2.810 kg fier vechi. Numai grupa a III-a a strîns într-o singură zi 800 kg fier vechi. Ea e fruntașă pe unitate.

● Pionierii Școlii de 7 ani din comuna Cerăt, raionul Segarcea, îngrijesc cu mult drag de păsări și animale mici. Ei cresc 30 de păsări, 18 perechi de porumbei și 4 iepuri. Cei mai activi dintere pionieri sînt Mihail Cojocaru din clasa a VII-a, Alexandru Schiopîrlan din clasa a VI-a, Aurelia Ghiță și Ecaterina Rădulescu din clasa a VII-a și Adrian Dricu din clasa a IV-a.

● Președinta detașamentului 3 de la Școala de 7 ani din comuna Traian, raionul Bacău, Maria Zaharia ne informează că în școala lor a luat ființă cercul micilor naturaliști, unde s-au înscris majoritatea pionierilor. Pînă în prezent au săpat 200 gropi pentru plantarea pomilor, pe șoseaua principală, au făcut pepinieră și învață altoitul. Tot ei au mai construit și un gard viu lung de 100 m.

● La Școala de 7 ani nr. 1 din Moinești, a luat ființă de curînd cercul micilor petroliști, unde s-au înscris 60 de pionieri. Pentru început tovarășul inginer Petre Harabagiu de la întreprinderea petroliferă, îi învață cum să construiască diferite machete.

O nepoată și un bunic

Tot drumul de la școală pînă acasă, Marilena a mers încet. O frămînta un gînd: cum va reuși ea să aducă la școală grămada de fier vechi pe care l-a strîns toată săptămîna cu bunicul ei?

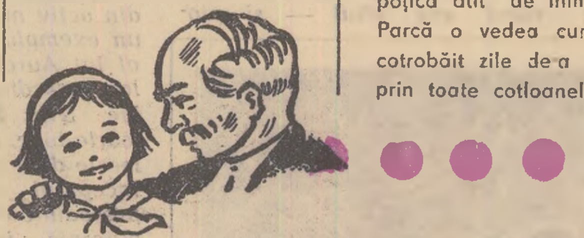
Astăzi, la sfîrșitul orelor tovarășa instructoare le-a spus că săptămîna strîngerii fierului vechi, pe care au organizat-o pionierii din unitate, se va încheia mîine. Mîine toți pionierii vor veni la școală cu roabe, sănii, pline cu fier vechi.

— Eu voi chema și pe ceilalți pionieri din grupa noastră, își spuse ea. Vor veni să-mi ajute bucuroși. Da, dar și ei au de lucru, se gîndi din nou. Și preocupată de gîndurile ei, Marilena se trezi în fața casei. Intră.

— Ce-i cu tine astăzi, Marilena? o întrebă bunicul ei, un bătrîn de 90 de ani, care observă că pe nepoțică o preocupă ceva.

— Știi, bunicule, mîine va trebui să duc fierul acela la școală, nu știu cum am să-l pot duce singură.

Bunicul se gîndi cîteva clipe și-și zîmbi.

A doua zi dimineață, bunicul se sculă mai devreme. Incărcă cu mișcări vioaie în sanie toată grămada de fier vechi. Se simțea mai tînăr și i se umplea inima de bucurie cînd se gîndea la nepoțica atît de inimoasă. Parcă o vedea cum a cotrobăit zile de-a rîndul prin toate cotloanele. I-a ajutat cu dragă inimă și el. Acum era bucuros.

Spre prînz, pe drumul care ducea spre școală puteai vedea următoarea scenă: bunicul și nepoata trăgeau de sania în care erau încărcate cele 115 kg fier strînse împreună.

AL. MIHU
Școala de 7 ani nr. 11, Iași

Vrem un „Georgică"... de-o măsură și jumătate

Dragi copii, am citit în gazeta voastră, a pionierilor, despre „Georgică Jumătate-de-măsură." Drept să vă spun, mi-e greu să cred, că în unitățile voastre sînt astfel de pionieri, care se mulțumesc cu note de 5 și 6, care fac totul de mîntuială.

Fiecare dintre voi dorește, [illegible]igur, să devină ceva: mun[illegible] [illegible]gronom, tractorist... [illegible] trebuie să mun[illegible] [illegible]cu dragoste. [illegible]iți! In [illegible]

mătăți de măsură. Iată, la noi, la atelierul de cazangerie, se fac cazanele acelea mari, în care se crează aburii, și care fac ca locomotiva trenului să poarte călătorii de-a lungul și de-a latul patriei. Ce-ați zice dacă noi, muncitorii de la Grivița Roșie, am lucra țevile acestor cazane fără prea mult interes, fără grijă, și dacă, la mijlocul drumului, țevile s-ar defecta, iar voi ați rămîne cu trenul în „pană"?

Nu vi s-a întîmplat niciodată? Bineînțeles că nu, și aceasta pentru că printre noi nu se găsește nici un „Georgică — Jumătate-de-măsură".

Nici printre voi, dragi copii, nu trebuie să existe. Nădejdea noastră, a părinților voștri, este în voi și am dori să creșteți oameni „o dată și jumătate" — cum se spune.

ALEXANDRU CODESCU,
Erou al Muncii Socialiste, maistru al atelierului de cazangerie de la „Grivița Roșie", București

Din acest număr

Incercăm prin această pagină să răspundem cîtorva dintre problemele legate de munca de fiecare zi a colectivelor de conducere din unitățile și detașamentele de pionieri.
Nu uitați să ne dați și nouă de știre în ce măsură aceste răspunsuri, inspirate de experiența unor unități și detașamente de pionieri, v-au fost de folos. Arătați de asemenea, în viitoarele voastre scrisori către redacție, ce alte probleme din activitatea pionierească ați dori să le limpezim împreună.

Din viața pionierească

Nu numai îndemnuri!

Ne scria deunăzi un președinte de detașament cît de necăjit e pentru că, în ciuda grijii pe care a arătat-o colectivul de conducere învățăturii, roadele la sfîrșitul trimestrului n-au fost cele mai bune. „La gazeta de perete, în adunări sau în discuții cu fiecare în parte — arăta el — nu mai prididеam cu îndemnurile ca toți să învețe bine"...

Președintele nostru n-a înțeles însă. un lucru: că nu ne putem rezuma doar la „îndemnuri" cînd e vorba de a ajuta ca o clasă întreagă să obțină numai rezultate bune la învățătură. Mai puține vorbe și mai multe fapte! Iată, aveți în clasă cîțiva școlari care au rămas în urmă la învățătură; colectivul de conducere face să intre în acțiune ajutorul pionieresc pentru a-i aduce în rînd cu ceilalți. Ajutîndu-i însă pe cei rămași în urmă la învățătură, detașamentul nu se oprește în loc, ci duce înainte lupta pentru cunoștințe temeinice, pentru adîncirea cunoștințelor căpătate, pentru cultivarea la fiecare pionier a dorinței de a ști mereu mai mult. Colectivul de conducere se îngrijește, de aceea, să organizeze din cînd în cînd adunări, în care pionierii să stea de vorbă despre frumusețea și foloasele unor obiecte de studiu (matematica, limba romînă, fizica, chimia etc.), despre cele mai noi realizări ale științei și tehnicii, despre marii oameni de știință — îndeosebi despre pionieri ai științei romînești. De mare folos sînt în această privință și vizitele în diferite întreprinderi, în laboratoare precum și întîlnirile cu specialiști din diferite domenii de activitate. Diferitele excursii, vizitele la muzee și expoziții, cărțile de știință popularizată etc constituie de asemenea un izvor nesecat de cunoștințe. Cît despre gazeta de perete, colectivul de conducere trebuie să vegheze ca în coloanele ei să se dezbată tocmai acele probleme de învățătură care frămîntă mai mult clasa căutînd pentru ele cele mai potrivite soluții

C. VIRGIL

Intîlnire pionierească

„Sîntem bucuroși de invitație, sosim duminică dimineața..."

Totul pornise de fapt de la o propunere pe care pionierul Mircea Haușі a făcut-o încă la adunarea de alegeri pe unitate:

— „Ce-ar fi să ne întîlnim cu pionierii din Bixad? Am niște prieteni acolo și am auzit atîtea lucruri bune despre unitatea lor..."

Colectivul de conducere al unității a trecut această propunere în programul de activități, iar acum tocmai sosise timpul de-a o traduce în fapt.

...E duminică dimineața. Pionierii clasei a VI-a B, care aveau de îndeplinit sarcina de gazde, stau și-și așteaptă oaspeții la autobus.

— Bun venit la noi! le-au urat ei și, împreună, pionierii celor două unități s-au îndreptat spre sala de festivități a casei de cultură raională. Aici a început adunarea. Bineînțeles, în primul rînd s-a discutat despre învățătură.

— Pentru ca toți pionierii să învețe bine, povestea Rodica Naghi, președinta unității de pionieri din Negrești, a apărut la gazeta de perete un articol: „Din primul trimestru să nu avem corigenți". La început acesta i-a entuziasmat pe toți. Cu timpul însă am văzut că nu-i chiar așa de ușor, că nu-i de-ajuns să scrii un articol pentru ca toți să înceapă a învăța bine. Atunci am pornit să ne ajutăm unii pe alții. Diferitele adunări pionierești, cutia de întrebări, gazeta de perete, panoul de onoare, ne-au ajutat de asemenea.

Și pionierii din Bixad au vorbit despre cum învață, cum folosesc caietele de notițe, despre cum își organizează timpul liber.

Cînd adunarea s-a sfîrșit, pionierii din Negrești și-au purtat oaspeții prin comună să le arate tot ce e nou, i-au dus și la școală, iar acolo prietenii au cîntat și dansat împreună la carnavalul organizat în cinstea acestei întîlniri pionierești.

T. GHEORGHIU

Pentru adunarea de acum pionierii clasei a VII-a A nu studiaseră nici cine știe ce operă, nici nu pregătiseră, vreo lucrare, nici măcar nu aduseseră o carte interesantă din care să facă lectură.

Veniseră cu toții să discute despre... învățătură. Și erau multe de spus, dacă te gîndești că în unitate, înainte se vorbea mai mult despre unul sau altul dintre pionierii clasei a VII-a, decît despre întregul detașament al acestei clase. Aceasta, pentru că fiecare pionier își vedea de treburile lui. se îngrijea numai de el, și-i păsa mai puțin dacă colegul de alături, tovarășul lui de grupă sau detașament, lua o notă proastă, lipsea, sau nu-și făcea temele. De aceea detașamentul lor nu fusese niciodată fruntaș. Acum însă, lucrurile se schimbaseră și Zonis Bela avea dreptate cînd, cerînd cuvîntul în adunare, a spus că, datorită colectivului de conducere al detașamentului se trezise opinia colectivului. El fusese acela care arătase că, în detașament, este de mare preț opinia tuturor, munca împreună. Bunăoară, Perlica Herșcovici, corigentă la 5-6 materii se îndreptase în ultima vreme și pentru că fusese criticată, dar și pentru că, toți colegii ei au ajutat-o.

— Și atitudinea pionierilor față de indisciplina lui Onuț Vasile, care încercase să copieze la teza de limba romînă ne-a folosit mult, a completat Dan Mihăilă. Dacă atunci am fi trecut cu vederea, poate că s-ar fi repetat și altădată. Atunci, sînt sigur că mulți au înțeles ce înseamnă să fii cinstit.

Multe au fost, așadar, de spus. Și din toate, pionierii s-au convins și mai mult că opinia colectivului este un serios ajutor în activitatea lor.

Școala de 7 ani nr. 16 Galați

Insemnări...

In carnețelul lui Ionel Burescu, președintele detașamentului din clasa a IV-a de la Școala de 7 ani comuna Mihai Bravu, regiunea Oradea, găsești multe însemnări care îți vorbesc despre pregătirea pionierilor pentru obținerea primei distincții pionierești. Iată, de pildă, o însemnare: „In detașament sînt tot mai puțini pionierii care au note sub 7". Aceasta se datorește și faptului că pionierii din colectivul de conducere nu numai că au fost un exemplu la învățătură, dar ei au fost primii care i-au ajutat și pe cei rămași în urmă în așa fel încît la sfîrșitul trimestrului în detașament să nu existe nici un corigent.

In carnețel mai e scris: „De curînd detașamentul nostru a vizitat crescătoria de porci de la G.A.S.-Sălard și G.A.C.-Roșiori". Știți cine a fost cu inițiativa? Ionel Burescu, președintele detașamentului.

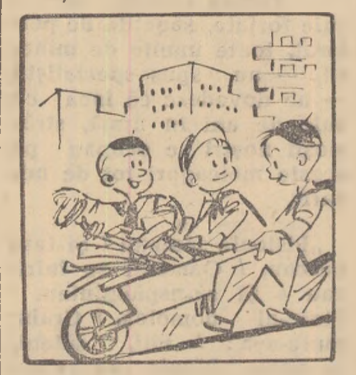
De asemenea, astazi în detașament se știu multe cîntece și poezii și nu găsești pionier care să nu fi citit cel puțin zece cărți. Toate acestea se datoresc faptului că membrii colectivului de conducere s-au străduit să organizeze zi de zi acțiuni interesante în cursul cărora pionierii să se apropie tot mai mult de ziua cînd se va putea obține prima distincție.

RADU POPA

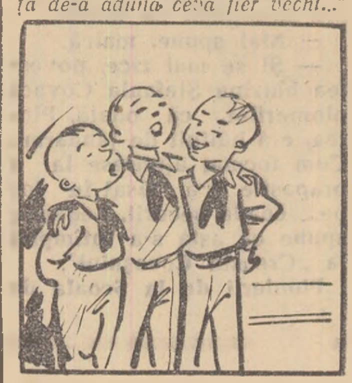
Din însemnările unui colectiv de conducere din cale afară de activ

„Dacă azi apare un nou număr al gazetei de perete, al cui e meritul? Firește al nostru Pentru că ceea ce-i făcut de noi... e bun făcut!"

„Ceilalți din detașament mai mult ar încurca lucrurile... Așa că, tot în noi ne-a rămas speranța de-a aduna ceva fier vechi..."

„Ce s-ar face detașamentul fără noi? Bineînțeles, tot noi formăm și... echipa artistică".

„De ce să se obosească tot detașamentul? Mai bine plecăm numai noi în excursie iar la întoarcere le povestim totul de-a fir-a-păr..."

„Să vezi și să nu crezi! Un nou număr al gazetei de perete... fără ajutorul nostru! P... sîntem și criticați!? Noi ... toate le facem în... Asta-i recunoști...

Activul pionieresc în acțiune!

...Nu era o discuție oarecare; activul pionieresc îl chemase pe președintele de detașament Aurel Neagu, din clasa a VII-a, să arate de ce nu-și îndeplinește cumsecade îndatoririle lui de președinte. Primul care scornea o mie și una de motive pentru a rămîne acasă cînd avea loc o acțiune pionierească era Aurel. „N-am timp, trebuie să învăț!" se scuza el, dar adevărul era altul — și pionierii din activ i-l arătară: nu-i plăcea să muncească, se gîndea numai la el și, în loc să fie în fruntea detașamentului, era în urma lui!

In toiul discuției, pionierii din activ nu uitară să arate că un exemplu cu totul diferit de al lui Aurel îl dădea pionierilor președintele unității, Nicolae Niță. Și Nicușor învață foarte bine, dar el nu se mulțumește doar cu atît. Faptul că la începutul anului a fost ales președinte de unitate i-a dat un puternic imbold. A devenit mai săritor, mai energic, mai apropiat de colegi. In acțiunile patriotice ale pionierilor din comuna lor — comuna Smeeni, raionul Buzău — Nicușor e mai mult decît fruntaș, e conducător — și acest lucru e firesc pentru un președinte de unitate.

Aurel s-a gîndit, a chibzuit și apoi...

...Cîteva zile mai tîrziu, colectivul de conducere al unității a rugat fetele să dea o mînă de ajutor la amenajarea unor perdeluțe și la scuturat în Camera pionierilor. Cu acest prilej, prima fată care s-a prezentat a fost un... băiat: Aurel al nostru.

AL. OVIDIU ZOTTA

Lui Ionel i s-a stricat săniuța. E tare necăjit. Dar el uitase că pe strada lui locuiește un mic maistru. In numai cîteva minute pionierul Tilică Cintoiu din clasa a V-a B de la Școala de 7 ani nr. 154 din București, împreună cu cîțiva colegi, a reparat sania prietenului lui mai mic.

După zilele plăcute ale vacanței de iarnă, din nou la școală. Iată-i în fotografie pe elevii clasei a V-a C de la Școala medie 32 din București, atenți, la o oră de științele naturii.

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

ÎNVAȚĂ tu BINE dar AJUTĂ-L și pe TOVARĂȘUL tău

La redacție continuă să sosească scrisori în care pionierii ne aduc la cunoștință că și în alte unități și detașamente a fost îmbrățișată inițiativa detașamentului de pionieri al clasei a VII a D. de la Școala de 7 ani nr. 3 din București.

Rezultate îmbucurătoare

Cuvîntul de ordine al pionierilor din detașamentul clasei a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 3 din București — „Invață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău să învețe bine" — a devenit și al nostru.

Mai cu seamă în perioada tezelor noi ne-am pregătit temeinic ajutîndu-i însă, în același timp și pe tovarășii noștri care au rămas mai în urmă. În felul acesta noi am pornit să îndeplinim o hotărîre pe care am luat-o într-o adunare de detașament în care am discutat despre inițiativa pionierilor bucureșteni.

Primele rezultate sînt îmbucurătoare. Bunăoară, pionierul Florea I. Dincă care învăța mai slab la matematică și romînă, a luat acum în urmă note de 7,8,9 și chiar 10. Pe acelaș drum merg și pionierii Ioana Radu, Niță V. Gheorghe și Marin T. Marin. În felul acesta vom ajunge ca în clasa noastră să nu mai avem corigenți.

FLORICA I. DUMITRACHE
președinta detașamentului 3 de la Școala de 4 ani Pădureți, reg. Pitești

De ce e bucuroasă mama lui Tudor

Timpul i friguros și pe stradă nu-i prea multă lume. De după colțul străzii se zărește, alergînd prin zăpadă, un băiat. În mînă ține un ghiozdan care, din cînd în cînd, atinge ușor zăpada. E pionierul Adrian Marica din clasa a III-a de la Școala medie din Segarcea.

Cu nasul în vînt și ochi sclipitori, Adrian grăbește spre casa lui Tudor

Tudor Stuncă e tot în clasa a III-a dar încă nu-i pionier. În Andrei el are un prieten de nădejde. Acolo unde îi este mai greu, mai ales la aritmetică, Andrei îl ajută cu drag. Datorită lui, Tudor s-a îndreptat mult la învățătură și e tare bucuros. De altfel, și mama lui Tudor e mulțumită de prietenia dintre cei doi.

— Prietenia e cel mai frumos lucru — ne-a spus dînsa. De cînd Tudorel învață împreună cu Andrei, nu s-a mai întîmplat să primească note mici. Andrei vine în fiecare zi la noi să învețe cu Tudor. De la el am aflat că, dacă va învăța bine și pe mai departe, și Tudor va fi pionier. Drept să vă spun, mă bucur foarte mult.

M. ALBU

Darurile prieteniei

Cu tolba plină de scrisori poștașul a intrat pe poarta școlii.

— V-am adus un dar. Și imediat scoase din geantă un pachet însoțit de o scrisoare. Erau tocmai din îndepărtatul Vietnam.

A doua zi după lecții, toți pionierii s-au adunat într-o clasă. Aflaseră de acest dar și acum erau tare nerăbdători să-l vadă. Cînd tovarășa instructoare intră în clasă se făcu liniște.

— Am primit un dar de la pionierii unei școli din Hanoi, Republica Democrată Vietnam, zise ea și pe catedră apăru un coșuleț de toată frumusețea. Era lucrat din fire de bambus.

Nu a trecut mult timp și pionierii de la Școala de 7 ani nr. 2 din Tg. Ocna s-au adunat din ... De data aceasta ei erau acei ... trimiteau răspuns. Pregătise... dar.

M. LUPEȘ

La Casa de copii din Lugoj

Era dimineață, devreme, cînd am poposit la Casa de copii din Lugoj. Clopoțelul sunase de cîteva minute deșteptarea. Forfotă pe coridoare, la spălător. Fetele se pregăteau pentru o nouă zi de activitate.

— Vreți să ne cunoașteți ? mă întrebă voioasă președinta unității de pionieri, Ecaterina Heim. Sîntem o mare familie, veselă și fericită. Dar, mai bine veniți cu mine și o să vedeți. Și Ecaterina, ca o adevărată gazdă, mă luă să-mi arate casa care-i este atît de dragă.

— Prima grijă a noastră este desigur învățătura — îmi spuse, deschizînd ușa uneia dintre sălile de meditație. Majoritatea pionierelor noastre sînt fruntașe, îmi mai explică președinta și intrarăm. Aici, pionierele clasei a VI-a se și apucară să-și pregătească cu sîrg temele. Pioniera Ileana Muraru era la tablă. Rezolva un exercițiu de matematică. La ieșire însoțitoarea mea mi-a spus că și Ileana este fruntașă.

— In afară de învățătură mai avem și multe alte ocupații plăcute, îmi mai spune Ecaterina. Bunăoară, creștem porumbei și iepuri, avem diferite cercuri, avem și o echipă artistică. Intr-adevăr, pe pionierele Maria Zbegam și Gheorghița Postelnicu din clasa a IV-a, le-am găsit dînd de mîncare celor 16 porumbei și 40 de iepuri; erau de serviciu pe unitate. Și mai tîrziu, poposind la cercul mîinilor îndemînatice, am întîlnit în jurul meselor, aplecate peste lucru, pioniere care coseau cu multă iscusință batiste, șorțulețe, costume sau brodau pe pînză frumoase cusături romînești.

— La lucru de mînă au luat premiul I pe regiune, mi le lăudă tovarășa Maria Barzuca, profesoara de lucru.

Nu mai puțin rodnică era activitatea în cercul micilor tehnicieni. Printre altele, pionierele clasei a VII-a, care se aflau la cerc, lucrau un dinamometru. Și acest cerc a luat premiul I pe regiune la concursul micilor tehnicieni.

Am intrat și-n sala de festivități. Și acolo era cîte ceva de văzut dar, mai ales... de auzit : repetițiile echipei artistice pentru viitorul spectacol erau în toi. Trebuie să vă spun, de altfel, că orchestra și corul Casei de copii sînt bine cunoscute; doar au luat premiul I pe oraș precum și pe regiune la concursul cultural artistic.

Am mai vizitat apoi dormitoarele, clubul, Camera pionierilor... Pretutindeni m-a întîmpinat acelaș aer familiar, aceleași fețe voioase de copii.

— N-am avut dreptate ? mă întrebă la plecare Ecaterina, președinta unității. Sîntem o familie mare, fericită...

MARIA NEGREA

Trei fete din echipa artistică a Casei de copii în vîrtejul unui frumos dans sovietic.

CELE MAI FRUMOASE ADUNĂRI

Popas în... literatura romînă

Chiar dacă nimeni nu ți-ar fi spus de ce pionierii detașamentului clasei a VII-a A, de la Școala de 7 ani nr. 3 din Pitești s-au adunat cu toții, de ce erau îmbrăcați în haine de sărbătoare iar alții în costume naționale, tot ți-ai fi dat seama de cum ai fi intrat în clasă. Aici, totul vorbea despre adunarea lor. Intr-o parte, scrise cu litere mari, fragmentele din vechile letopisețe îți trezeau imediat interesul. In altă parte, minunatele versuri ale baladei populare „Miorița" îți rețineau și ele atenția. Ghicitorile, proverbele, glumele te întîmpinau vesele oriunde întorceai privirea.

★

...Primul text în limba romînă... Figura lui Ștefan cel Mare zugrăvită în cronica lui Grigore Ureche... Lupta scriitorilor generației de la 1848 pentru independență : Russo, Negruzzi, Kogălniceanu... Literatura populară, folclorul... Adrian, care vorbea rar, cu glas limpede, era ascultat cu mult interes. Iar atunci cînd s-a vorbit despre folclor, acordurile tînguioasei doine, care ani de-a rîndul i-a însoțit pe țărani în necazuri și nevoi, a cuprins întreaga sală.

Apoi, Viorica, cu voce sigură, a recitat versuri de neuitat din poeziile lui M. Eminescu, Coșbuc și alți poeți. Cînd a fost vorba despre schițele lui Caragiale, de descrierile lui M. Sadoveanu, sau de povestea cu cireșele din „Amintirile din copilărie" ale lui Creangă. Ion Tuță, Marian, Victoria, Dubală, s-au întrecut în a citi fragmentele cele mai frumoase. Toate au venit să ilustreze nemărginita bogăție a limbii romîne.

— „Minunată este limba noastră, a spus Adrian. Am văzut cu toții că marii scriitori se inspirau din folclor, din viața poporului, că ei au criticat stîlcirea limbii de către boieri. Dacă ne gîndim și la regulile de ortografie, o să ne dăm seama că și acestea îi dau limpezime și frumusețe".

Dar, pentru că și aici, ca și la literatură erau multe de spus, pionierii au hotărît ca în viitoarea adunare, să discute numai despre gramatica limbii romîne.

Cînd ți-e dragă școala...

Școala, despre ai cărei pionieri gospodari am să povestesc acum, se află la Livezeni, cu fața către șoseaua netedă care șerpuiește spre orașul minerilor — Petroșani. O școală mică, de patru ani. Copiii din Livezeni și de prin cătunele cocoțate pe dealurile și văioagele din împrejurimi — Dîlja Mică, Coasta, Slătinoara, Lunca — vin însă cu drag la ea.

Că li-e dragă școala, asta se vede de cum îi pășești pragul. Să vedeți numai băncile! Nici o zgîrietură. Sînt ca noi, deși au de-acum respectabila vîrstă de 10-11 ani. Pereții sînt și ei curați de parcă ieri ar fi fost spoiți. Curățenie și ordine — ca într-un pahar!

Nu-i de mirare. In ziua aceea, bunăoară, de serviciu la clasa a IV-a, era Anuța Belei, președintă de grupă. De serviciu însă, mai mult de formă, pentru că aici toți pionierii se socotesc a fi de serviciu! Pioniera Vanda Cioară a avut și în ziua aceea grijă să nu rămînă un fir de praf pe catedră sau pe pervazul ferestrelor. Cu toții au avut grijă să se șteargă bine pe ghete. Iar, Viorel Negoi și Petre Mucenic au așezat cu grijă lemnele aduse de ei de la magazie ca nu cumva să lovească peretele.

— Tovarășa învățătoare ne-a spus că așa-i obiceiul în școala noastră de ani de zile — mi-a mărturisit și mie Sonia Lăncrăjan, președinta unității. Iar noi, pionierii, ținem la acest obicei!

Dacă-i însemnată ori nu munca modestă a acestor harnici școlari n-o poți spune așa, de la o zi la alta. Strop cu strop însă, se adună o mare! Așa se face că aici, la Școala de 4 ani, spoitorii și reparatorii nu mai trebuie chemați la fiecare sfîrșit de an ci doar la doi ani o dată. Iar din economiile adunate în felul acesta de-a lungul mai multor ani, s-a putut construi o nouă școală, soră cu aceasta din Livezeni, în cătunul Surduc.

V. CARABA

UNIREA ȚARILOR ROMÎNE

Nimeni nu va uita vreodată, nu vei uita nici tu, școlarule, că unirea Țării Romînești cu Moldova într-un stat național, unitar, s-a înfăptuit cu mai bine de un veac în urmă — la 24 ianuarie 1859.

...Era în miez de iarnă. Pe dealul Mitropoliei, se adunaseră peste 30.000 de meseriași, mici negustori, tîrgoveți, țărani din împrejurimile Bucureștiului. Poporul adunat asemenea unei mări vii, ale cărei valuri se zbuciumă în loc, abia se mai putea mișca amenințînd să năvălească pe uși, și pe ferestre in Adunarea deputaților. Voința dîrză a poporului, atitudinea hotărîtă și amenințătoare a miilor de demonstranți orășeni și țărani a asigurat victoria finală, alegerea ca domn a lui Al. I. Cuza, proclamat domn al Moldovei la 5 ianuarie și prin aceasta înfăptuirea Unirii Țărilor Romîne. 22, 23, 24 ianuarie 1859. „Iată a treia zi și poporul tot în picioare! Dumnezeule, ce popor este poporul romîn! Cînd se inspiră de vreo ideie, cînd are vreo bănuială, uită toate interesele private și se consacră numai pentru triumful cauzei comune" scriau participanții activi la aceste evenimente în ziarele vremii („Steaua Dunării" nr. 26/1859). „Trăiască libertatea" „Jos tiranii" sînt cuvintele de protest ale șuvoiului de țărani și tîrgoveți împotriva armatei aduse aici de guvern.

In dimineața zilei de 24 ianuarie, propunerea alegerii și în Țara Romînească ca domn — a lui Al. I. Cuza, propunere făcută în ședința secretă a Adunării, a fost acceptată de deputații conservatori, înspăimîntați că altfel nu vor mai putea părăsi în viață sala de ședințe.

Cînd la o fereastră a Adunării a apărut o batistă albă, semn al victoriei, nimic nu a mai putut opri entuziasmul mulțimii care striga: „Cuza Domn!" „Ura Cuza!"

Ferestrele caselor se iluminează și poporul, oștirea, toți în sunetul fanfarelor străbăteau străzile cîntînd și jucînd hora unirii, orășenii și țăranii se îmbrățișau.

Unirea s-a săvîrșit sub presiunea poporului. Era marele act politic, național, cerut de istorie. Ea a însemnat biruința forțelor progresiste împotriva negrei reacțiuni.

Unirea a constituit o etapă importantă în drumul spre eliberare a poporului nostru înfăptuită la 23 August 1944.

Din zilele unirii. București 24 ianuarie 1859. Masele populare impun alegerea lui Al. I. Cuza ca Domn al Munteniei după ce la 5 ianuarie fusese ales Domn al Moldovei.

Fragment din tabloul în ulei de EUGEN ISPIR

O harnică crescătoare de păsări

Ziua de lucru la ferma de păsări începe o dată cu răsăritul soarelui. Tovarășa Florica Becea, împreună cu celelalte două femei din echipă, deschide ușile padocurilor și cele peste 3.600 de păsări năvălesc în curte cîrîind și cotcodăcind nerăbdătoare în așteptarea hranei. Urmează apoi puii. Cu ei nu e tocmai simplu. În afară de concentrate în prima săptămînă hrana lor se compune din ouă fierte amestecate cu brînză de vacă sau urdă și verdeață tocată. Cîte necazuri n-a avut tovarășa Florica pînă i-a convins pe colectiviști să hrănească puii după metode noi.

— La tine acasă așa făceai? Numai cu ou și brînză ți-ai hrănit găinile vrei să spui? Nu stricăm noi bunătate de bucate pe pui.

Faptele au dovedit că munca echipei de femei de la ferma de păsări nu e de loc simplă și ușoară, că ea cere calificare și devotament. S-a întîmplat anul trecut ca într-o singură zi să moară 50 de găini. Fără să-și piardă cumpătul, tovarășa Florica a trimis în grabă să-l cheme pe medicul veterinar. După ce a examinat cîteva dintre păsările moarte, doctorul a spus doar un singur cuvînt:

— Holeră!

Primejdia era mare. Puteau să moară în scurt timp toate păsările, ceea ce ar fi însemnat o mare pagubă pentru gospodărie. Tovarășa Florica, împreună cu Elena Burcă și cu cealaltă îngrijitoare au mutat imediat toate găinile în saivanul oilor, și apoi au dezinfectat padocurile. Medicul a vaccinat toate păsările cu ser antiholeric și le-a dat dezinfectant să le pună și în hrană. În aceeași zi au descoperit și sursa de infecție. Niște răuvoitori, mînioși pentru prosperitatea gospodăriei colective, au aruncat lîngă gardul fermei cîteva păsări moarte de holeră. Planul însă nu le-a reușit. Devotamentul echipei de femei și sprijinul medicului veterinar au înlăturat orice pericol. Întîmplarea nu a fost dată uitării. Ea a mărit grija pentru păsări, ele fiind avutul întregii gospodării.

Colectiviștii din G.A.C. „23 August" din Băilești se mîndresc, și pe bună dreptate, cu ferma lor de păsări. E o plăcere să le privești cum se plimbă țanțoșe prin curtea fermei, albe și cu crestele roșii ca sîngele.

— Sînt rasa Leghorn — spune tovarășa Florica. Ouăle găinilor noastre nu merg la piață. Le cumpără pe toate stațiunea de incubație. 40.000 am dat anul acesta.

Colectiviștii se mîndresc cu harnicele crescătoare de păsări de la fermă, cu priceperea lor. Nu odată au primit vizite din partea unor colectiviști din regiune aduși aici de vestea că la ferma de păsări a gospodăriei lor se obțin succese frumoase. Tovarășa Florica a prezentat un referat despre experiența ei chiar la Casa Agronomului din București. De altfel, pentru meritele ei, colectiviștii au ales-o în consiliul de conducere al gospodăriei.

De asemenea, nu poate fi trecut cu vederea nici faptul că munca ei la ferma de păsări i-a fost răsplătită din plin. Casa nouă, frumos mobilată, belșugul din gospodăria ei vorbesc de la sine despre răsplata primită în schimbul dragostei cu care muncește zi de zi la fermă.

Ș. RODICA

De pe întinsul patriei

Turnătorul pe care-l vedeți în fotografia noastră este unul din membrii brigăzii de tineret de la turnătoria de oțel a uzinelor „23 August". De la începutul anului și pînă acum această brigadă se menține în fruntea întrecerii.

Iată un aspect al interiorului stației de rolan (fibre care înlocuiesc lîna) construită în apropierea fabricii de fire și fibre sintetice de la Săvinești.

Ei au fost pionieri

Maria Bîrsa

Era de vîrsta voastră cînd s-a hotărît să devină muncitoare. Purta cravata roșie de pionieră. Iar de atunci n-au trecut mulți ani.

Astăzi, Marioara, cum o numeau colegele de școală, și cum îi spun acum tovarășele ei de muncă, lucrează într-una din cele mai mari fabrici de încălțăminte din țară: Fabrica „Ianoș Herbak" din Cluj. Și ți-e mai mare dragul să zăbovești lîngă masa ei de lucru, ca s-o privești. Mîinile-i subțiri, dibace, aleargă cu iuțeală pe bucățile de pînză sau piele ce urmează să devină căptușeală pentru pantofi. Le netezește, le măsoară, și ochiului ei atent nu-i scapă nici un amănunt ce-ar duce la o mai bună chibzuială în croit. Țăcănitul foarfecelui anunță apăsat: încă una, două, trei... zeci și zeci de căptușeli pentru pantofi. Și acestea obținute de utemista Maria Bîrsa, numai din economiile făcute. Așa, de pildă, într-o lună ea a economisit la croit 700 dm^2 de material, din care se pot face căptușeli la peste 100 perechi de pantofi pentru femei. În luna care urmează ea lucrează astfel mai multe zile numai din materialul economisit.

Hărnicia, priceperea ei, au făcut să fie cunoscută și prețuită de tovarășii săi. Iar la programele pe care le dă brigada artistică a fabricii, ei sînt nelipsiți, căci nu vor să scape prilejul de a recunoaște în multe roluri pe destoinica lor tovarășă. Aici în brigadă, Maria își vede împlinită încă una din dorințele ei, pe care o avea încă de pe vremea cînd era pionieră, aceea de a fi artistă și nu una dintre cele mai puțin admirate.

V. MARIN

De la frații noștri mai mari, UTEMIȘTII...

Răspund chemării partidului

In expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie anul trecut, gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită" din comuna Ziduri, regiunea Ploești a fost dată ca exemplu pentru că a obținut 54.000 kg porumb siloz la ha. Acest lucru a umplut de bucurie inimile harnicilor colectiviști. Dar mai cu seamă, s-au bucurat utemiștii din echipa de tineret a gospodăriei care au obținut de pe lotul de porumb siloz, de care au răspuns, cea mai mare producție: 57.000 kg. Tinerii colectiviști, răspund acum prin noi fapte chemării partidului. Ei au discutat într-o adunare generală despre felul în care pot contribui la îndeplinirea unor obiective concrete privind dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei. Utemista Silvia Cantaragiu, inginerul agronom al colectivei a propus ca organizația U.T.M. să răspundă de cele 60 de hectare cu porumb siloz pe care le va cultiva gospodăria în acest an! Unii au cerut să se calculeze bine posibilitatea realizării acestei sarcini, deoarece suprafața cultivată în 1960 cu această cultură va fi dublă față de cea din anul 1959. Concluzia a fost însă că, tineretul colectivist, poate îndeplini această sarcină și o poate chiar depăși. Această hotărîre a organizației U.T.M. a fost apreciată și sprijinită cu căldură de către organizația de partid și de către conducerea gospodăriei. In adunarea generală deschisă a organizației U.T.M. care a avut loc, tinerii s-au angajat cu toții să răspundă de întreaga suprafață cultivată cu porumb siloz și să obțină o producție de 60.000 kg în medie la ha. Ei au și început lucrările.

In primul rînd, pe cele 60 de ha de teren sînt necesare 1.500 tone de gunoi de grajd. Pentru că gospodăria nu dispune în prezent de această cantitate tinerii au hotărît să care cu căruțele mraniță, care se află în cantități mari, pe malul rîului Rîmnicul Sărat.

Aflînd de această hotărîre a utemiștilor, pionierii și școlarii din comună s-au sfătuit cu instructoarea de pionieri, Maria Vasile și întregul detașament a luat hotărîrea să-i ajute pe utemiști la găsirea, încărcarea și transportarea mraniței pe cîmp. In zilele de vacanță pionierii din comună — fii de colectiviști — au mers cu frații lor mai mari și i-au ajutat să transporte pînă acum 800 tone de mraniță. De asemenea, pionierii au hotărît să-i mai ajute în acest an și la lucrările de polenizare artificială și de însilozare a porumbului furajer.

NICOLAE BARBU

Acțiunea continuă

11.929 tone de fier vechi, 1.156 tone fontă și 216 tone metale neferoase, au trimis oțelăriilor, anul trecut, muncitorii din întreprinderile din Pitești.

Acțiunea continuă. În primele zile ale anului acesta au mai fost colectate încă 210 tone fier vechi.

Un z
afle di
america
nume, î
elevii
banditis
profeso
pe elev
trece p
nu le f
și copi
se team
Miste
pentru
de-a fa

reportaj / știri / informații / NOUTĂȚI / TEHNICE / reportaj / reportaj / ș

Lenin trăieşte...

Toţi oamenii cinstiţi de pe întregul pămînt, ţin minte ziua de 22 aprilie.

In această zi, la 22 aprilie 1870, s-a născut Vladimir Ilici Lenin. In primăvara anului 1960 poporul sovietic va sărbători cea de a 90-a aniversare a naşterii marelui Lenin. Toată ţara se pregăteşte pentru acest mare eveniment.

Oţelarii vor da ţării mii de tone de oţel peste plan. Zidarii vor înălţa înainte de termen, mii de case noi. Taigaua va fi străbătută de mii de metri noi de şine de cale ferată.

Tinerii pionieri leninişti la rîndul lor sînt gata să arate prin fapte, că ei îndeplinesc poruncile iubitului lor Ilici, că se străduiesc să trăiască, să înveţe şi să muncească ca Lenin.

In cinstea aniversării a 90 de ani de la ziua naşterii lui V. I. Lenin, toate unităţile pionereşti vor participa la un concurs Unional organizat de Consiliul Central al organizaţiei Unionale pionereşti V. I. Lenin.

Acum, în aceste cîteva luni, care au rămas pînă la jubileu, viaţa tuturor unităţilor de pionieri va deveni şi mai bogată în acţiuni interesante. In şcoli, Case de copii, Palate ale pionierilor au şi început să se creeze muzee şi colţuri închinate lui V. I. Lenin. Se editează numere speciale ale gazetelor de perete, se organizează expoziţii care povestesc cum îndeplinesc pionierii poruncile lui Lenin.

In ajunul zilei de naştere a lui V. I. Lenin, tinerii pionieri leninişti vor ieşi la subotnicul comunist şi se vor strădui să facă şi mai frumos oraşul sau satul lor natal.

In oraşul Ulianovsk, oraşul natal al lui Ilici se va deschide cel de-al VII lea Congres Unional al tinerilor turişti.

Cum se pregătesc pionierii leninişti pentru sărbătorirea zilei de naştere a lui V. I. Lenin

Unităţile de pionieri din ţinutul Habarovsk au hotărît în cinstea zilei de naştere a lui V. I. Lenin să organizeze o ştafetă Din unitate în unitate se transmit cinci albume în care se înscriu cele mai interesante acţiuni. Albumele se vor reintoarce în oraşul Habarovsk, pe ziua de 22 aprilie.

*

De curînd muncitorii uzinei de construcţii de maşini din Mitişcin au primit o scrisoare. Copiii şcolilor de la Calea ferată Sudică, scriau că au strîns peste 600 tone de fier vechi şi îi rugau pe muncitori să facă din el vagoane pentru metrou. Atîta fier vechi ajunge pentru două garnituri de tren. Una din acestea va fi oferită în dar Moscovei de ziua naşterii lui Lenin, iar cealaltă oraşului Kiev.

Peste cîteva luni în metroul din Moscova va apare un tren nou. Pe el va fi o tăbliţă specială, care va arăta, că trenul este pionieresc.

Prin dezarmare spre pacea omenirii

Vestea a străbătut întreaga lume, cu o viteză uimitoare. In toate ţările, în toate oraşele şi satele, pe calea undelor sau cu ajutorul presei, s-a aflat că la 14 ianuarie, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a ascultat cuvîntul lui N. S. Hruşciov care în numele Consiliului de Miniştri şi a Comitetului Central al P.C.U.S. a prezentat noi propuneri concrete în legătură cu reducerea forţelor armate ale Uniunii Sovietice. Oamenii cinstiţi, iubitori de pace, dornici de linişte şi progres au primit această veste cu bucurie pentru că dezarmarea este calea spre consolidarea păcii şi spre asigurarea prieteniei între popoare.

Raportul prezentat de N. S. Hruşciov a constituit o trecere în revistă a marilor realizări înfăptuite de oamenii sovietici pe calea făuririi unei vieţi mai bune. „Anul 1959 care s-a încheiat de curînd — a spus tovarăşul Hruşciov — va intra în istorie ca primul an al construirii desfăşurate a societăţii comuniste în ţara noastră". Intr-adevăr! In anul 1959 Uniunea Sovietică a înfăptuit lucruri uriaşe. Raportul arată că s-a obţinut peste plan o producţie în valoare de aproape 50 miliarde ruble. Ştiţi ce înseamnă acest lucru? Inseamnă că numai ce s-a produs peste plan în 1959 întrece întreaga producţie industrială a Rusiei dinainte de revoluţie. Apoi în anul care a trecut au început să producă şi alte 1.000 de noi mari întreprinderi. S-au construit peste 2.200.000 de apartamente la oraşe şi aproximativ 850.000 de case la sate. Venitul naţional, de care depinde în primul rînd bunăstarea poporului, a crescut faţă de anul 1958 cu 100 miliarde ruble.

U.R.S.S. este de asemenea în fruntea tuturor ţărilor în dezvoltarea ştiinţei şi culturii. 13,4 milioane de oameni sovietici au studii superioare iar 45,3 milioane au absolvit şcolile medii. In instituţiile de învăţămînt superior, învaţă acum de 4 ori mai mulţi studenţi decît în Anglia, Franţa, R.F. Germană şi Italia luate la un loc.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a ascultat raportul tovarăşului N. S. Hruşciov şi a hotărît reducerea efectivului forţelor armate ale U.R.S.S. cu 1.200.000 de oameni. Asta înseamnă a treia parte din armata pe care o are astăzi Uniunea Sovietică. Iată deci o nouă şi grandioasă propunere menită să întărească şi mai mult pacea lumii. Ea vine în sprijinul programului de dezarmare generală şi totală prezentat de Uniunea Sovietică la O.N.U., pentru că, spunea tovarăşul Hruşciov „dezarmarea generală şi totală este calea luminoasă spre izbăvirea omenirii de nenorocirile războiului".

Această nouă reducere a forţelor armate, nu înseamnă însă de loc că va duce la o scădere a puterii de apărare a statului sovietic. Uniunea Sovietică posedă astăzi o cantitate atît de mare de arme nucleare şi rachetă încît — spunea tovarăşul Hruşciov — „dacă vreun descreierat va provoca o agresiune împotriva statului nostru sau împotriva altor state socialiste noi vom putea literalmente şterge de pe faţa pămîntului ţara sau ţările care ne-au atacat".

In reducerea forţelor armate Uniunea Sovietică se călăuzeşte după idealuri înalte, umaniste, care să ducă la o pace trainică, la salvarea omenirii de un nou război mondial. Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat în unanimitate legea cu privire la noua reducere a forţelor armate ale U.R.S.S.. Sovietul Suprem a adresat apoi un Apel către parlamentele şi guvernele tuturor statelor din lume în care acestea sînt chemate să urmeze exemplul Guvernului Sovietic, să treacă la reducerea armatelor, la dezarmarea generală şi totală care să asigure pacea şi liniştea omenirii.

Toţi oamenii iubitori de pace au primit cu bucurie noua măsură a guvernului sovietic, o nouă dovadă a politicii neabătute de pace şi progres a marii ţări a constructorilor comunismului.

MAREA FAMILIE A ŢĂRILOR SOCIALISTE

R.P. BULGARIA

Bătrînul Danubi îşi poartă de secole, în sus, spre Marea Neagră, apele sale care scaldă cu dărnicie ţărmurile multor ţări. Tot de secole, bătrînul fluviu a fost şi este martorul atîtor întîmplări pe care istoria le-a prins şi le va prinde în paginile ei.

9 septembrie 1944... E multă vreme de atunci... Peste cinsprezece ani... Poporul frate bulgar nu va putea uita niciodată această zi. Armata sovietică repurta victorie după victorie, în lupta ei contra armatelor germane fasciste din Balcani. Aceste victorii, au creat condiţii optime pentru izbucnirea insurecţiei din septembrie 1944 care a răsturnat regimul fascist şi a lichidat jugul imperialist în Bulgaria.

In urma acestei insurecţii s-a creat primul guvern al Frontului patriei şi s-a instaurat regimul de democraţie populară, iar în 1946, la 15 septembrie, poporul l-a alungat pe rege şi a proclamat republică.

In fruntea primului guvern republican a fost ales ca prim ministru marele fiu al poporului bulgar Ghiorghi Dimitrov.

Republica Populară Bulgară, păşeşte tot mai hotărît pe drumul construirii socialismului După primul plan cincinal (1948—1952) R.P. Bulgaria s-a transformat într-o ţară industrial-agrară.

In anii regimului democrat-popular guvernul R.P. Bulgaria a depus eforturi mari pentru electrificarea ţării, pentru descoperirea zăcămintelor minerale, în dezvoltarea metalurgiei şi siderurgiei. Astăzi, Bulgaria a întrecut ţări ca Jugoslavia, Portugalia, Grecia, Turcia, în ceea ce priveşte consumul de energie electrică pentru fiecare locuitor (394 kw ore).

In trecut Bulgaria importa orice fel de produse din metal — începînd de la ace cu gămălie pînă la strung. Astăzi, Bulgaria produce ea însăşi electromotoare, vagoane, maşini unelte, diferite tipuri de maşini agricole... Se dezvoltă cu succes industria chimică, industria alimentară, industria de medicamente.

Faţa satului bulgar s-a schimbat mult în aceşti ani. Ţărănimea a pornit cu încredere pe drumul lucrării în comun a pămîntului; există pînă acum circa 1.000 gospodării agricole cooperative de muncă cu aproape 30.000 tractoare, peste 5.000 combine, şi alte unelte agricole.

Viaţa poporului frate bulgar devine tot mai luminoasă şi mai fericită. Alături de celelalte popoare ale lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, poporul R.P. Bulgaria luptă consecvent pentru menţinerea şi apărarea păcii în lume.

C. MIHAI

„COPII TERIBILI"

...nglez a vrut să ... unui profesor ...vid Berton pe ...el îşi fereşte el ... atraşi pe calea ... Puţin stînjenit, ...pus: „I-am lăsat ... să facă ce le ... Atît timp cît ...c, ştiu că soţia ...nu au de ce să ...

...n ştie ce spune, ...ştie cu cine are ...orice american ...sfoieşte şi el ziarele, revistele. Iar veştile pe care acestea i le aduc nu sînt de loc încurajatoare. Paginile lor sînt de obicei pline de „mici întîmplări" care-ţi ridică părul măciucă. Iată, într-o zi cu soare, Frank Santana, un liceean de 16 ani din New York, l-a întîlnit pe stradă pe Bill Blankenship, un băiat de 15 ani. Nu-l cunoştea decît din vedere şi n-a avut niciodată ceva de împărţit cu el. In ziua aceea însă, lui Frank nu i-au plăcut ochii lui Bill. A scos, de aceea, revolverul său şi a tras. Simplu. Sau, bunăoară, la San Francisco, un puştan a dat foc şcolii Jefferson. Din plictiseală. Un fotoreporter l-a surprins, împreună cu complicii săi, bocind în batjocură şcoala incendiată... Devine, astfel, lesne de înţeles de ce profesorul Berton, care ţine atît la liniştea familiei sale, nu pare dispus să se pună rău cu elevii săi, dintre care, desigur, nu lipsesc „copiii teribili" — cum îi alintă presa americană.

Şi-apoi, ce poate face singur, el, mister David Berton, un biet profesor, cînd asemenea forţe, cum sînt, literatura, cinematograful, televiziunea îi sînt potrivnice? Ce oferă acestea elevilor săi? „Literatura" cea mai răspîndită e aceea a comicsurilor-cărţulii ilustrate despre lovituri gangstereşti, cruzimi, omoruri; filmele cel mai mult cerute de patronii de cinematografe sînt cele de groază; împuşcăturile şi vărsările de sînge nu lipsesc nici din emisiunile pentru copii ale televiziunii. Nu-i de mirare, deci, că banditismul îşi face drum cu coatele printre copiii şi tinerii americani. Numai în cîteva luni, bunăoară, la New York, au fost condamnaţi la închisoare 3.800 de tineri între 16-20 de ani şi 3.500 de copii sub 14 ani (unii chiar de 7-8 ani).

Nu, mister Berton singur nu poate schimba cu nimic situaţia aceasta tristă. Ar trebui pentru aceasta — cum spunea Maiakovski — să acopere niţel America şi s-o descopere a doua oară. De data aceasta însă, fără capitalism!

ANTON SIBIANU

...NICE reportaj reportaj S...i... informaţii NOUTĂŢI TEHNICE reportaj

ȘTIINȚA

Pe urmele unei învelitori de carte

Roșii, albastre, verzi, învelitorile de carte sau caiet, din material plastic încîntă privirea oricărui cumpărător: nu se mai rup ușor, nu se murdăresc și nici nu se mototolesc. Pe urmele unei asemenea învelitori am mers și noi zilele trecute pentru a afla cum se fabrică.

Am ajuns la fabrica de mase plastice „București" denumire care se află pe actul de naștere al multor produse din mase plastice fabricate în țara noastră. Căci trebuie să știți că aici se lucrează o sumedenie de articole ale tinerei noastre industrii: jucării, confecții, pahare, pieptini, periuțe de dinți, coșuri și mai ales importante produse industriale necesare în diferite instalații electrice, tuburi pentru hidroameliorații, și multe altele.

Aici, în secția de sudare, am întîlnit și fețele vesele ale tinerilor care lucrează învelitoarele de cărți. E o încăpere mare, luminoasă, strălucind de curățenie ca într-o farmacie. Se lucrează multe produse: mape, apărători de buletine, porttigarete, naiuri. Da, da, naiurile din mase plastice la care cîntă frații voștri mai mici. Toate se fabrică cu aceeași metodă: sudarea. Și cum anume? Materia primă o constituie foile de policlorură de vinil, care se fabrică tot la noi în țară, la Institutul de cercetări chimice. Lucrul începe la meșterii croitori care măsoară și taie cu chibzuință părțile componente ale învelitoarei. Mai departe, bucățile tăiate ajung la mașinile de sudat. Tinerele muncitoare, mai toate absolvente ale școlii tehnice, așază cu atenție și multă exactitate aceste bucăți, una peste alta, pe placa metalică a mașinii. Apasă doar pe un buton și marginile învelitoarei, ale mapei sau porttigaretului au fost sudate, adică încheiate. Cum e posibil acest lucru? Cu ajutorul curenților de înaltă frecvență pe o porțiune extrem de îngustă, de pe întreaga margine a obiectului, policlorura de vinil a foilor componente este topită și prin aceasta, sudura e gata. În același timp cuțitele mașinii taie la mică distanță marginile netrebuitoare, ca în croitorie. Așa că nu mai rămîne decît decuparea, operație care se măsoară cu secundele. Învelitoarea e gata!

La fabrica de mase plastice, în continuă dezvoltare, felurite produse se lucrează după metode diferite. Important este că toate sînt menite să aducă în industria noastră belșug crescînd de obiecte mai ieftine, mai frumoase și rezistente.

Se face controlul mingilor și jucăriilor din plastisol

Reporterul nostru din anul 2.010 transmite... pe aripele fanteziei

O vizită la clinica astronautică

Sînt nespus de fericit! Imaginați-vă, ieri am primit aprobarea să vizitez marele oraș de pe planeta Venus. Am și început pregătirile. În primul rînd am fost îndrumat spre clinica astronautică unde m-a primit un medic tînăr, proaspăt absolvent al Institutului de medicină cosmică din Marte. Auzind că n-am părăsit încă niciodată Pămîntul, medicul și-a exprimat nespusa uimire:

— Cum, nici pînă în Lună n-ai fost încă? De necrezut! Va trebui să te examinez cu mare grijă. Pentru a evita orice surpriză vom cere avizul mașinii electronice de diagnosticare. Apoi m-a poftit să iau loc într-un fotoliu comod, prevăzut pe spătar cu numeroase butoane și beculețe multicolore pe care le-a manevrat cu mișcări repezi. După mai puțin de 10 secunde a exclamat:

— Gata! Ai fost cîntărit și măsurat, ți s-au făcut absolut toate radiografiile prin radiolocație, toate analizele sîngelui și a sucurilor gastrice, electrocardiograma și înregistrarea tuturor biocurenților.

— Iertați-mă, dar nu prea înțeleg. Cine și cînd a făcut toate aceste operațiuni? am întrebat eu uluit.

— Dispozitivele electronice de analizare, bineînțeles. În timp ce stăteai comod în fotoliu, corpul dumitale a fost parcurs de raze electromagnetice centimetrice și milimetrice și de impulsuri ultrasonore. După modul lor de propagare în sîngele, oasele și mușchii dumitale, mașina electronică a stabilit toate datele de mai sus. Cu ajutorul lor calculatorii stabilesc acum automat diagnosticul, consultînd în același timp cu viteză uriașă numeroase cărți și reviste medicale înmagazinate în memoria magnetică a mașinii.

Dar de abia rostise medicul aceste cuvinte, cînd un bec verde începu să pîlpîie extrem de repede. Ce semnificație avea oare această semnalizare? Puțin îngrijorat, doctorul mi-a explicat:

— Se pare că reprezinți un caz mai neobișnuit. De, vii din anul 1960... mașina noastră cere un consult cu Centrul electronic de documentare al Academiei. Instalația de acolo „citește" și memorează întreaga literatură medicală din lume. Privește, apăsînd pe această claviatură, am stabilit legatura între mașina noastră și Academie.

„Consultul" a durat aproximativ o jumătate de minut, după care pe biroul medicului a apărut dintr-o cutie nichelată o fișă bătută la mașină — diagnosticul mult așteptat. Citindu-l, tînărul medic păru extrem de mulțumit: „Te felicit!" Totul este în ordine în organismul dumitale. Va trebui să ți mai facem doar o serie de controale radiografice cînd vei ajunge pe Venus.

— Nu mai înțeleg nimic. Cum să-mi faceți controale...?

— Prin aer, bineînțeles. Radiografiile pe care le vei face la unitatea noastră de pe Venus ne vor fi retransmise pe calea undelor, după cum prima fotografie a reversului Lunii a fost transmisă pe Pămînt încă prin 1959. De altfel centrul nostru medical consultă în mod curent pacienți de la o mare distanță.

Am părăsit clinica mai fericit ca oricînd. Eram sănătos și aveam să plec în curînd pe planeta Venus!

REPORTER

N.R. Fantezii? Fără îndoială. Dar să nu uităm că savanții sovietici au și pus la punct cîteva mașini electronice de diagnosticare care vor putea consulta în curînd pacienți de la sute sau chiar mii de kilometri.

Ing. ION SUCEVEANU

Biruind toate greutățile

Iată tractoarele „Harkovcianka" cu care exploratorii sovietici au reușit să ajungă, în ziua de 26 decembrie 1959, la Polul Sud. Această expediție antarctică începută de la litoralul Oceanului Indian, a durat trei luni. Itinerariul a fost lung de 2.700 km. Cu toată lipsa de oxigen și gerurile mari de pînă la —50° grupul de cercetători sovietici a făcut în tot timpul călătoriei interesante observații științifice. Cea mai mare parte a itinerariului trecea pe la o altitudine care depășea 3.000 m. Polul Sud geografic se află la o înălțime de 2.765 metri deasupra nivelului mării, iar temperatura, atinge aci —74°.

Neînfricații cercetători au trebuit să străbată uriașe troiene de zăpadă în care tractoarele lor se înfundau. Cei 16 participanți au biruit cu succes toate greutățile.

Sfaturi practice

Cînd o țesătură de lînă sau de bumbac s-a pîrlit cu fierul de călcat, nu-ți pune mîinile pe cap cu desperare. Mai bine ia o ceapă, stoarce cîteva picături de zeamă din ea peste locul pîrlit și apoi clătește țesătura cu apă rece.

★

Vrei să ajuți pe mama și să cureți fundul unei cratițe emailate? Nu începe să-l rîcîi cu cuțitul. Strici cratița. Mai bine toarnă în ea apă cu sodă și lasă să stea un timp așa.

★

Să nu crezi că mama va fi mulțumită dacă îi vei spăla mușamaua cu leșie, benzină sau săpun. Mușamaua trebuie să fie spălată cu apă, ori cu apă amestecată cu lapte. După ce o speli șterge-o bine de tot. O mușama nouă adusă din magazin trebuie spălată cu lapte și ștearsă bine cu o cîrpă moale — atunci ea își va păstra pentru mult timp luciul.

Cîștigătorii veseli

C.E.C.-ul a prevăzut pentru un concurs „Drumeții veseli" suma de 1.440 lei care să se împartă egal pe livrete individuale, concurenților care vor răspunde la un număr minim de întrebări, dinainte stabilit, mai mic decît numărul regulamentar de întrebări care se pun în mod obișnuit la un asemenea concurs.

S-a văzut, la sfîrșit, că în afară de trei concurenți, toți ceilalți au răspuns cum trebuie.

Comisia dispune ca suma de 1.440 lei prevăzută inițial pentru toți concurenții, să se împartă egal cîștigătorilor. Cu această ocazie se constată că fiecare va primi cu 2 lei mai mult, decît dacă toți ar fi fost cîștigători.

Cine poate să ne spună cîți concurenți cîștigători au fost?

P.S. Așteptăm răspunsurile la redacție.

Cîte ceva despre instrumentele muzicale

Unul dintre cele mai vechi instrumente muzicale cunoscute în istorie, este toba. Cîndva, în vremuri de demult, omul a lovit cu bățul trunchiul unui copac cu scorbură și a auzit un sunet surd, care nu semăna de loc cu sunetul obținut printr-o lovitură dată peste trunchiul plin al unui copac sănătos. Așa s-a descoperit că obiectele care se aseamănă cu un vas gol, amplifică sunetul. Aceasta a dat oamenilor ideea de a construi toba.

Știți oare că primul instrument cu coarde a fost arcul de vînătoare obișnuit? Înainte de a pleca la vînătoare, se verifica dacă coarda arcului e bine întinsă. Vibrînd, ea scotea un sunet armonios, muzical. Cînd coarda arcului era mai scurtă, sunetul produs era mai subțire și, dimpotrivă, cînd coarda era mai lungă, sunetul era mai gros. Întinzînd pe o cutie de lemn cîteva coarde diferite, omul a construit astfel primul instrument muzical cu coarde — un prototip primitiv al lirei și harpei.

Dar cum și-au făcut apariția instrumentele de suflat?

Primul instrument muzical de suflat a fost, de bunăseamă, cornul de vînătoare — un simplu corn de animal, căruia i s-au tăiat, asemeni fluierului, cîteva găuri. De la fluierele ciobănești au apărut mai tîrziu instrumentele fanfarei.

Pianul — și una din formele lui — pianina — poartă o denumire comună de „fortepiano". Acest cuvînt se compune din două cuvinte italienești: „forte" — tare și „piano" — încet. Acest instrument muzical a fost denumit astfel pentru că el poate produce sunete diferite [illegible] pian pot fi executate mel[illegible] și armonioase și în [illegible] pianul poate da [illegible] nitudinea [illegible]

Interviul nostru despre

O unitate cu mulți sportivi

O discuție despre sport cu tovarășul Gheorghe Mihăilescu, instructor superior al unității de pionieri de la Școala de 7 ani „N. Bălcescu" din Drăgășani e întotdeauna plăcută, atît datorită entuziasmului său, cît și interesantelor fapte pe care le istorisește. Redăm, mai jos, un scurt interviu cu tovarășul Mihăilescu. Tema: activitatea sportivă a pionierilor din unitatea sa. Deci...

— Cum se prezintă, din punct de vedere organizatoric, cercul de sport al unității?

— Cercul nostru este împărțit pe secții, fiecare dintre ele găzduind una din disciplinele sportive îndrăgite de pionierii unității: oină, fotbal, gimnastică, atletism. Am numit la început oina pentru că este cea mai iubită de copii.

— Ce performanțe deosebite au înregistrat pionierii unității?

— Avem o serie de rezultate bune. Mia Melița, de pildă, din clasa a VII-a, s-a clasat pe locul I la proba de înălțime fete, categoria a II-a, în cadrul finalei pe țară a Spartachiadei pionierilor și școlarilor. Un alt pionier, Ion Negreanu, tot din clasa a VII-a, sare în lungime 4.80 m iar Ion Anghel, președintele unității, a alergat nu de mult 60 m plat în 8,4 secunde. Fotbaliștii sînt și ei la înălțime.

— Cum se ocupă cercul de sport, de educație, de comportarea membrilor săi?

— Pionierii cercului de sport sînt veseli, prietenoși, dar atunci cînd este vorba de o greșeală, devin foarte severi. Iată un exemplu. Ion Negreanu a avut cîndva o ieșire nesportivă; în toiul unui meci de fotbal, a lovit un jucător din echipa adversă. Secția de fotbal a fost indignată și, de comun acord cu colectivul de conducere al detașamentului, l-a suspendat pe Negreanu pe o anumită perioadă atît de la antrenamente cît și de la întreceri. Acum Negreanu s-a îndreptat. Un alt exemplu, Ion Călin, din clasa a V-a, care practică gimnastica, obținea într-o vreme note foarte slabe. Tovarășii săi de sport i-au cerut socoteală, i-au pus în vedere cu seriozitate că nu vor tolera în formația de gimnastică un codaș la carte. Dar ei nu s-au mulțumit cu atît ci s-au oferit să-l ajute și practic. In general, micii noștri sportivi se străduiesc să învețe cît mai bine. Ei știu că aceasta e cea dintîi datorie a lor. Mia Melița are note de 8, 9 și 10, iar Ion Anghel numai de 9 și 10.

— Ce faceți acum, în perioada de iarnă?

— Desigur, șah și patinaj, săniuș și... lupte cu bulgări de zăpadă! Dar nu uităm nici de fotbal, nici de oină, nici de celelalte. Fiecare secție studiază acum, în perioada de iarnă, regulamentul în vigoare al disciplinei respective, analizează aspectele ei teoretice.

...Ceea ce este foarte... practic! am adăuga noi.

DINU ALEXANDRESCU

Fază din meciul de hochei dintre echipele „Voinţa" şi „Avîntul" din Miercurea-Ciuc.

DUMINICA SPORTIVA

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 16 din Galați, hotărîseră ca prima duminică cu vreme frumoasă s-o declare duminică sportivă. Pentru aceasta propuseseră și pionierilor din unitatea Școlii de 7 ani nr. 21 să vină la ei, să organizeze împreună întrecerile!

Nu s-a lăsat rugat nici soarele și, mai ales, nu s-au lăsat așteptați nici pionierii invitați. Prima duminică... duminică sportivă!

Au fost desemnați arbitrii la fotbal, mesele pentru șah au fost așezate, sala de gimnastică a fost și ea pregătită și... întrecerile au început.

Nu era pentru prima dată cînd, la masa de șah, față în față, stăteau Ștefan Mocanu de la Școala de 7 ani nr. 16 și Ion Radu de la Școala de 7 ani nr. 21. De asemenea Costică Dogaru și Nicolae Dumitru.

La fotbal, ce să mai spunem, de mult se antrenaseră pionierii Școlii nr. 21 pentru revanșa meciului pe care-l pierduseră în fața unității de la Școala nr. 16 cu cîtva timp în urmă. Meciul deci, se anunța interesant. De aceea veniseră și mulți spectatori.

La șah partidele erau pasionante. Iată că Nicolae Dumitru, pionier în clasa a VI-a la Școala nr. 16 a bătut de acum doi jucători din clasa a VII-a de la Școala nr. 21.

În sala de gimnastică, pionierele gazde dau programul pregătit în cinstea oaspeților. Dansul fulgilor de nea, gimnastica ritmică și toate exercițiile au fost răsplătite cu multe aplauze.

Dimineața a trecut repede. Sahiștii au hotărît să mai programeze astfel de întîlniri. Fotbaliștii s-au aliniat unii în fața altora și și-au dat mîna.

Vreți să știți care sînt rezultatele întrecerilor sportive ale celor două unități de pionieri din Galați? Vi le spunem: multe, multe prietenii și schimb de experiență.

Concursul pentru cea mai bună corespondență

Felicităm pe noii colectiviști

Cu multă vreme în urmă țăranii muncitori din comuna noastră au înființat o gospodărie agricolă colectivă. Și ceilalți țărani muncitori din comună se hotărăsc în număr tot mai mare să intre în gospodărie

In unitatea noastră s-a născut, nu de mult, un bun obicei care a bucurat atît pe vechii colectiviști, cît și pe cei care s-au hotărît să intre de curînd în gospodărie. In ziua cînd vreunul din consătenii noștri intră în colectivă, o delegație de pionieri din unitate merge la casa noului colectivist, îl felicită și-i dorește mult belșug sau îi trimite o scrisoare de felicitare.

Nu de mult, în gospodărie, a pășit și țăranul muncitor Aurel Nițu. Pionierii i-au trimis o scrisoare prin care îl felicitau și îi urau spor la muncă. Tovarășul Nițu a fost foarte emoționat pentru surpriza făcută de pionierii noștri și ne-a trimis și el, la rîndul său, o scrisoare în care ne scrie: „La primirea rîndurilor voastre, prin care mă felicitați că am pășit în G.A.C., am simțit o emoție de nedescris. Nici nu vă puteți închipui cîtă bucurie mi-a făcut scrisoarea voastră".

Pe viitor vom alcătui și o brigadă artistică care va pregăti și scurte programe artistice pentru noii colectiviști

pioniera
AURICA ZAHARIA
președintă de unitate,
Școala de 7 ani, comuna Mănăstirea, raionul Oltenița, reg. București

CUTIA CU SCRISORI

Ca fulgii de zăpadă, plicurile albe trimise de copii s-au așezat pe masa redacției cerînd răspuns.

„Din argint, din promoroacă, / Iarna pune în pomi salbe / Și pe geamuri înflorește / Flori de nalbă, albe /. Din văzduh se cern ușor / Fulgi de nea strălucitori... Așa ne scrie pionierul Vasile Paraschiv din comuna Dozești, raionul Oltețu. *Versurile lui sînt pline de căldură, deși e vorba despre iarnă. Poezia este bine lucrată, ideea condusă pînă la sfîrșit cu pricepere. Dragă Vasile, dacă mai ai și alte poezii, poți să ne mai trimiți. Încearcă să prinzi în versurile tale însă și aspecte din viața pionierească, scrie despre cravata de pionier sau despre activitatea școlărească. Iată alt plic, cu altă poezie despre iarnă. Semnează* pioniera Jeanine Schvartz din București: *„Iarna învelită-n alb / Trece pe cărare / Iar în urma ei se văd / Stele sclipitoare". Și autoarea acestei poezii ca aproape toți tinerii noștri corespondenți, scriind despre iarnă, se folosește de una din figurile de stil mai cunoscute și anume personificarea. Vedeți iarna apare ca un personaj care trece pe cărare într-o mantie albă, lăsînd în urmă stele sclipitoare. Frumos! Personificarea dă întotdeauna viață poeziei.*

În al treilea plic tot o „Iarnă". Ne scrie Elena Dediu din Medgidia. *Aici însă fulgii de nea sînt asemănați cu steluțe ...bii, iar copiii stau la fe... uitîndu-se pe drum să ...mva din viscolul de ... Moș Gerilă?*

Elena folosește mai mult comparațiile. Cîmpiile parcă sînt covorașe albe, cerul parcă e din argint. Atmosfera de iarnă e bine prinsă.

Iarna a inspirat-o și pe Gabriela Penescu din Piatra Neamț, *și pe* Gabriela Mihăilă din Brăila, *și pe* Petisleam Feraie din Mangalia și pe Manuel Anghelescu din comuna Siliștea, raionul Videle.

Am mai primit vești și poezii și de la următorii pionieri și școlari pe care îi rugăm să ne mai scrie: Gh. Brîndușan din comuna Letca, raionul Jibou, Constantin Vasilescu și Petre Păstac din comuna Mîrșani, raionul Gura Jiului, regiunea Craiova; Aurel Mitel comuna Bumbești-Pițic, raionul Novaci, regiunea Craiova; Veturia Borcean, Timișoara; Marius Vania, Tg. Mureș; Petronela Cotae, București; Rodica Toma, comuna Bogdana, raionul Vaslui, regiunea Iași; Dunța Marin Lăzărescu, București; Maricica Florea comuna Suraia, raionul Focșani, regiunea Galați; Sandu Ionel, comuna Chiselet, raionul Oltenița, regiunea București; Neculai Codău, comuna Botoșani, raionul Botoșani, regiunea Suceava; Mariana Dobrițoiu comuna Curtișoara, raionul Balș, regiunea Craiova; Angela Tătaru, comuna Bălăbănești, Galați; Marian Stan, București; Octavian Guinea, comuna Afumați, raionul Brănești, regiunea București; A. M. Crișan, București; Sima Roman, comuna Vișina, raionul Corabia, regiunea Craiova; Rodica Filan, Oradea.

Pionieri și școlari

Ați aflat de CONCURSUL ISTEȚILOR?

Este un concurs interesant lansat de revista „Cravata roșie" în numărul din ianuarie 1960.

Pot participa toți elevii din clasele a V-a, a VI-a, a VII-a.

PREMII MARI.

Primii 10 cîștigători vor face în vacanța de vară o excursie în Uniunea Sovietică.

Cei interesați pot găsi toate amănuntele în revista „Cravata roșie".

Cinema

Matinee pentru copii duminică 24 ianuarie orele 10:

Maxim Gorki: Andreika; Călușul de foc.

Timpuri Noi: Aventurile unei prichinduțe; Ucenicul vrăjitor; Știință și tehnică nr. 14–1959; Marele flamand; Aparat universal; Muzeul de istorie a religiei și ateismului.

23 August: Poveste despre pinguini; Purcelul în excursie; Pionieria nr. 5–1959; Motanul pedepsit.

George Bacovia: Un dar de ziua nașterii; In țara leneviei; Visul micului Petre; Pionieria nr. 6–1959.

Constantin David: Spice aurii; Vreau să știu tot; Orașul sporturilor; Fips cel neascultător.

Volga: Ucenicul vrăjitor; O poveste ca-n basme; Vreau să știu tot.

Ilie Pintilie: Prima vioară; Purcelul în excursie; Pionieria nr. 6–1959; Motanul pedepsit.

Al. Popov: Aventurile unui cățeluș și ale unei pisicuțe; Cînd viața ne învață.

Barbu Delavrancea: Detașamentul lui Vasioc Trubaciov; Șoarecele și pisica.

Flacăra: Băiețașul vrăjit; Intîlnire în autobus.

30 Decembrie: Amigo; Flori.

Aurel Vlaicu: Călătorie de Anul Nou; Kama Nouă; Scurtă istorie; Povestea celor cinci frați; Șapte arte.

Olga Bancic: Hai să mergem după soare; Poștașul; Vreau să știu tot; O poveste ca-n basme.

Mihail Eminescu: Ani de școală; Plantele și apa.

Infrățirea între popoare: După cinci mii de ani; Povestea zăpeziței; Visul micuței Mei.

RADIO

In fiecare zi la orele 6,45 emisiunea **„Salut voios de pionier"**. Duminică 24 ianuarie orele 9 teatru la microfon **„O zi memorabilă"**. Luni 25 ianuarie – orele 9.30 – **„Făt Frumos din lacrimă"**. Marți 26 ianuarie – orele 11.45 – O poveste pentru iepurași, la emisiunea **Radio Prichindel"**. Miercuri 27 ianuarie – orele 9.30 – **„Vreau să știu"**. Vineri 29 ianuarie – orele 10.30 – **„Traista cu povești"**. Sîmbătă 30 ianuarie – orele 18 – **„Roza Vînturilor"**.

TELEVIZIUNE

Duminică 24 ianuarie – orele 9 – filmul de desene animate **„In curînd va ploua"**. Luni 25 ianuarie – orele 18,58 – filmul de desene animate **„O călătorie de Anul Nou"**. Marți 27 ianuarie – orele 18.50 – filmul de păpuși **„Ucenicul vrăjitor"**. Joi 28 ianuarie – orele 18,35 – filmul de desene animate **„Călușul de foc"**. Sîmbătă 30 ianuarie – orele 18.35 – emisiunea pentru pionieri și școlari – sceneta **„Două grupe"**.

Mihail Eminescu

S-au împlinit la 15 ianuarie – 110 ani de la nașterea lui Eminescu. Pentru a ne aminti de cel mai mare poet al neamului nostru, nu ne trebuie aniversări rotunde. Poporul îl sărbătorește pe poet în fiecare zi, citindu-i versurile de o măiestrie fără pereche. Dar cînd avem o sumă rotundă de ani scursă de la nașterea lui, inima ni se umple mai puternic de mireasmă eminesciană. Recităm din memorie sau luăm din raft una dintre ultimele ediții ale poeziilor.

Copilăria și-a petrecut-o-n nordul Moldovei, în sînul naturii fermecătoare :

Fiind băiet păduri cutreieram
Și mă culcam ades lîngă izvor,
Iar brațul drept sub cap eu mi-l puneam
S-aud cum apa sună-ncetișor".

Dragostea pentru frumusețile naturii și-a cristalizat-o în nenumărate poezii. Ne amintim de începutul ultimei părți din Călin :

„De treci codri de aramă, de departe vezi albind
Și-auzi mîndra glăsuire a pădurii de argint...
Acolo, lîngă izvoară, iarba pare de omăt,
Flori albastre tremur ude în văzduhul tămîiet".

Dar Eminescu este cel mai mare poet al poporului nostru și pentru faptul că a cîntat frumusețile naturii patriei noastre în gradul sublim, dar mai ales că tot ce a ieșit de sub pana lui (pastel, poezie erotică, meditație) ne aduce în față o înălțime a cugetării, o limpezime a exprimării și o noutate a versului neîntîlnite pînă la el și după el. Masele largi populare și-au găsit în multe dintre versurile lui exprimarea propriilor aspirații. Cine nu cunoaște versurile pline de revoltă din „Împărat și proletar".

„Zdrobiți orînduiala cea crudă și nedreaptă
Ce lumea o împarte în mizeri și bogați !
Atunci cînd după moarte răsplată nu v-așteaptă
Faceți ca-n astă lume să aibă parte dreaptă,
Egală fiecare și să trăim ca frați !"

Sîntem în epoca zborurilor cosmice, a zborurilor pe care Eminescu le-a visat și le-a cîntat.

Ne aducem aminte versurile din „Luceafărul".

„Porni luceafărul. Creșteau
În cer a lui aripe,
Și căi de mii de ani treceau
În tot atîtea clipe".

Zborul acesta ne face să-i apropiem imaginea de însuși zborul poeziei poetului sărbătorit.

Căci Eminescu, luceafărul poeziei romînești, a făcut de mult ocolul lumii cu zborul și strălucirea astrului cîntat.

(Continuare din nr. trecut)

de Mihai Stoian

— Am venit anume la tine, să-ți vorbesc.

Brusc, băiatul își trase palma din strînsoare. Presimțea o veste neplăcută. „Operația ? Să nu fi reușit ?! Atunci la ce bun tot chinul ? Acasă ? Vreo nenorocire ?"

Nici nu simțise degetele jucînd iar în păr.

— Ascultă la mine. Știu că ești curajos, cu voință. Îți zic dintr-o dată: o să fie film aici, în salon. Tu n-ai să ai cum să-l vezi Data viitoare, la filmul următor, am să te pot așeza pe spate Asta-i !

Și răsuflă. Ușurat, Ionel, pe gînduri, clipi : „Numai atît ? Oare e chiar așa puțin lucru cum i se păruse la prima ascultare ? Nu i se mai întîmplase să fie într-o sală de cinematograf, să ruleze filmul și el să nu-l privească. Urma să treacă exact prin situația unui orb. Ah, măcar de-ar fi avut posibilitatea să urmărească fețele băieților ! Sigur ar fi priceput ce se petrece pe ecran..."

*

— Nu fii trist, băiatule. Am trecut anume să-ți spun să nu te necăjești... O să punem un băiat să-ți povestească filmul, cît timp rulează. Unul bun la compunere, la rezumate...

Brațul subțirel se întinse, iarăși, în lături.

— Vă mulțumesc.

*

Băieții nu voiau să se dea bătuți cu una, cu două.

— Ieșim noi din încurcături mai complicate, se foia de colo-colo, Mihai, șchiopătînd, nu o scoatem la capăt cu asta ?

Se desprinsese de patul lui Ionel

— Hei, tu, savantule, nici o idee la capac ?

— Deocamdată, niciuna...

De departe, cu glasul său tunător, Vasilică propuse :

— Las-că-i citesc tot eu ce scrie pe pînză, ca în clasă.

— Ei na, mare scofală !

— Să facem ca la lecții ! Unul să-i șoptească la o ureche ce scrie, și altul să-i povestească la cealaltă ureche, ce se întîmplă. Credeți că e o idee ?

— Aș îndrăzni să spun că nu numai după ce spunea, dar și după cum spunea, era limpede părerea savantului lor.

— Ai alta ?

— Am ! O dau în schimbul a două oglinzi.

Mihai izbucni :

— Auzi la el : „o dau în schimb". Și ce să faci, frumosule, cu oglinzile ?! Ai vreo întîlnire ? Sau vrei să-ți fierbi ceaiul la razele lunii ? N-ai decît să folosești lentilele ochelarilor. Au destule dioptrii, nu ?

Celălalt nu se pierdu cu firea :

— Bag de seamă că ai oarecari cunoștințe de fizică. Tovarășul profesor o să se bucure. Dacă te pricepi puțin și la optică, ai să înțelegi repede ce am de gînd să fac cu oglinzile.

Răscoliră prin cufere și dădură la iveală cîteva oglinzi.

— Două am spus !

— Comandă bine, savantul nostru.

Așeză oglinzile lîngă perna lui Ionel. Într-una se oglindea ecranul prins pe tabla neagră, de școală. In cealaltă se oglindea prima.

— Sper că e limpede pentru fiecare...

— Bună idee, savantule ! O brevetăm. Să rămînă de-acu încolo și altora. Ba o folosim și la lecții...

— De ce două oglinzi ?!

— Cine-a întrebat ?

Nimeni nu cuteză să recunoască.

— Deși n-a întrebat nimeni, răspund neîntrebat : pentru că în prima oglindă, imaginea ecranului apare pe dos...

Ușa se deschise brusc.

— La loc ! Vin...

Lumina se stinse. Muzica inundă încăperea. Pe ecran apărură primele litere. Și în oglinjoara lui Ionel. Titlul : „Așa s-a călit oțelul".

*

„Așa s-a călit oțelul" ?!

De-alături ajungea pînă la el răsuflarea grea a negriciosului. Dormea dus pe semne. Și ceilalți dormeau. Ca în fiecare noapte, ușile terasei dinspre mare, deschise larg. O adiere rece, cu miros binecunoscut acum, se cuibărea în așternutul lui. Atinse, cu vîrful limbii, plapuma. Era sărată. Marea se cuibărise și ea alături de el. Dorea de atîta vreme s-o cunoască. O ascultase toată vara. Asculta și acum, la început de iarnă, răsuflarea ei : mai liniștită decît a băieților. Acasă, numai munți, păduri, zăpadă. Cu siguranță c-a nins pe la ei. Departe-i casa ! Și-ai lui ? Ce-or fi făcînd ? Scrisori îi veneau în fiecare zi. De la o vreme, nu i le mai citea tot „Gură de aur". Plecase, însănătoșit. Îi scriau și prietenii : îl lăudau că învață, și încă bine. Norocoșii ! Se dădeau cu săniuța, mergeau la ghetuș... Și Ileana dintr-a șasea, colegă, vecină, îi scria. Bine-i mai părea : nu pierduse aproape nici o zi de școală. N-avea să fie în urma ei, și-a colegilor : ea și ei într-a șasea, el tot... Nici nu i se mai părea greu învățatul. Pe lîngă cîte pătimise Pavel Korceaghin înainte, se mîndrea față de sine însuși, că avusese voința să nu se oprească, nici o clipă, din învățat. Abia în ziua aceea înțelesese că nu făcuse nimic deosebit : doar că și pentru el, ca și pentru Pavel, drumul fusese drum ! De cînd cu oglinzile, se descurca chiar ușor. Putea citi pînă și ce scria profesorul pe tablă. Totuși, se bucura că peste cîteva zile avea să înapoieze oglinzile proprietarilor. Urma să fie întors pe spate. Iar după o lună — venise iar doctorul, anume să-l înveselească — sperau să-i scoată ghipsul de tot. Apoi, încă o vreme, supravegheat. După care, din nou acasă : patul lui banca lui, băieții...

— Ce faci, măi Ionele ? Stai treaz noaptea ca huhurejii și oftezi ? căscă în vecini, Mihai.

Se prefăcu că sforăie : „Al naibii și negriciosul ăsta ! Toate le află. Numai ce s-a întîmplat mai departe cu Pavel Korceaghin, nu".

Și își stăpîni un oftat.

*

— Aici ?!

Ca și el, altădată, noul venit întrebase uimit, privind forfota jocului din curte. Venise împreună cu primăvara. Era prima zi în care băieții ieșeau să joace volei.

Ionel se bucură că are la îndemînă toiagul. I-l lăsase, amintire, negriciosul. Plecase acasă, vindecat. A doua zi urma să părăsească și el sanatoriul.

— Hai, apucă !

Celălalt oftă.

— Trebuia să-ți azvîrli suspinele la poartă. Uite, eu plec mîine de-aici și-un necaz tot am. Dar de oftat nu oftez...

— Ești fericit !

Îi arătă marea din zi în zi mai albastră.

— Am stat aproape un an, fără să apuc măcar un singur scăldat. Ei, ce mai zici ?

— Ești nefericit !

Ionel rîse. Puseră cufărul jos.

— Repede îți mai schimbi părerile. Ca să ți le schimbi din nou, află că în vacanță vin iar la mare, într-o tabără. Mi-a spus-o doctorul... Am să-i întîlnesc pe toți care-au fost cu mine : negriciosul, „Gură de aur"...

— Ești fericit !

Apucară din nou cufărul, rîzînd :

— Și cum te cheamă ?

— Radu. Radu Stăvăruș.

— Ionel. Ioan Ciobanu.

(Sfîrșit)

Pentru serbările voastre

Mi-am prins la gît, pentru întîia dată,
De-acum nestinsă, roșia cravată.
Și mîndru sînt, mai mîndru ca oricînd :
Voi merge-n rînd cu pionieri cîntînd,
Trompetele ne vor aduce-aminte
De luptele purtate mai-nainte
De comuniștii, ne-nfricați eroi,
Ce au visat la viitor, la noi.

Mi-am prins la gît, pentru întîia dată,
De-acum nestinsă, roșia cravată.
Voi încerca să-nvăț mai mult de-acum,
Ca țării dragi să-i fiu, pe noul drum
Destoinic oțelar, sau bun strungar,
Sau tractorist, pe cîmpul vast să ar,
Sau cu zidarii să-i ridic nou zid
Sclipind sub steagul marelui partid.

Mi-am prins la gît, pentru întîia dată,
De-acum nestinsă, roșia cravată,
Eu am rostit solemnul jurămînt
Și n-am să uit din el nici un cuvînt.
Azi știu că de partid și țara dragă
Cravata mea cu flacăra-i mă leagă,
Și-oi încerca să fiu cutezător,
Partidului și țării ajutor.

BOKOR KATALIN
în romînește de
GH. D. VASILE

Tu de copilărie
Te-ndepărtezi acum !
Cravata purpurie
O mai visezi pe drum.

Inalți priviri semețe,
Ca vulturul în zbor,
Și intri-n tinerețe
Cu pas cutezător.

Ești utemist... Îți arde
Carnetul nou la piept !
Privești... și vezi departe,
Ți-e drumul vieții drept.

Mărețe culmi te-așteaptă,
Largi zări ți se deschid...
Azi urci o nouă treaptă
Spre falnicul partid !

STELIAN FILI[...]

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii" tel : 17.60.10 17.61.00 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V[...]
Abonamentele se fac la oficiile poștale factorii poștali și difuzorii voluntari din școli